

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Et Certamina S. Spiridionis Archiepiscopi Trimmythuntis: Ex actis à
Metaphraste conscriptis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

talem in cælis recipies coronam, & cultu perpetuo celebraberis in terra.

Hac accepta promissione Iudocus gaudio sanè incredibili exultans, non quidem propterea factus est remissior: sed assumpta potius maiori vitæ severitate, vigilias intendit; preces multiplicavit; benignè faciendi disciplinam exercuit; nullisquæ non pietatis operibus inludavit; donec Idibus Septemb. Angelorum obsequijs & Christo duce ad cælos euocatus abiret. Cuius corpus sicuti ab omni carnalis commixtionis contagio immune extiterat, ita ad sexaginta ferè annos saluum atque integrum planè permanfit. Credidisses vitali adhuc ipiritu præditum fuisse. Nam unguis manuum pedumque, capilli quoque capitis & barba excrecentes radebantur omni sabbatho, quousque successor Haymonis Doctricus, necio, quo mentis furore agitato, sacarium violenter irrupit; qui statim cæcitate percussus & amentia vexatus, surdus denique ac mutus ad supremum vitæ diem miserabiliter permanfit. Porro miraculorū eius gloria in claudorum, surdorum, mutorum, cæcorum paralyticorum & aliorum diuersis infirmitatibus laborantium curatione, tanta est ut vix vlla orationis prolixitate singula enarrari possent.

VITA ET CERTAMINA S. * SPIRIDIONIS Archiepiscopi * Trimmythuntis: Ex actis à Metaphraste conscriptis.

SPIRIDION vir magnæ simplicitatis in insula Cypro oriūsus, primò quidè pastor ouium tanquam alter Iacob vitā instituisse

Aaa 4

inue-

Felix obitus eius.

Eius corpus manet incorruptum 60. annis post mortem.

Vitio diuina in præsumptuosum Ducem.

* al. Spiridonis.

* al. Trimmythuntis.

Vide C. Baron. Annal.

Tom 3.º

Not in Mart. Rom.

14. Decē.

*Secundum
Martyrolog.
Rom.*

*Genes. 25.
Patria eius.
Admiranda
eius benignitas in pauperes.*

*Hæc ex tri-
partita Hi-
storiae lib. 1:
Cap. 10.*

*Vide ut tra-
savit fures.*

*Fit Episco-
pus Trimmy-
thuntis.*

inuenitur. Moribus namque commodis admodum atque facilibus, mitique ingenio præditus, pauperibus benignè faciebat: ingenti se damno affectum ratus, si quis pauperum peregrinorum eius beneficio non recrearetur. Abiuebat eorum pedes; tergebat linteo; cibos ministrabat; nullumque officij genus prætermittens, peregrinos quoslibet quasi iura amicitia hospitio inuitabat. Erant illi vxor & liberi qui rem rusticam pariter cum eo exercebant; sed tanta in illis omnibus studio Spiridionis, virtutum disciplina, morumque suauitas enitebat, ut magni istius Abrahami credentium omnium patris familiae haud absimiles viderentur. Aiunt aliquando nocturnis occultos tenebris, malignos quosdam ad caulas ouium eius venisse: cumque rapere niterentur, subito victos, nullo ligante, fures confitisse. Manè autem factò Spiridion ligatos inueniens soluitque benignè, Cur, inquit, fratres rapere potius & noctem ducere infœlicem elegistis, cum à nobis utique accipere licuisset? Tum miseratus eorum sortem, simulque saluberrimis monitis ad meliora erudiens, Abite hinc, inquit, sumentes arietem: laborastis quippe vigilijs, & decet vos sine queremonijs ab ouibus meis recedere.

Cum hisce pietatis operibus mirabiliter sanè fulgeret, & miraculis insuper clarior morbos curaret, demonesque solo verbo ex obsessis corporibus fugaret, fuit repente ex ouium pastore, Trimmythuntinorum, magno omnium gaudio & gratulatione, factus antistes. In ea verò dignitate constitutus, vnus idemque qui antea, paup-

pauperum imprimis curam gerebat, vir tantæ virtutis vt & futura prædiceret, & quæ vellet, precibus à Deo facile impetraret. Cùm aliquãdo extrema rerum inopia Cyprum opprimeret (quo tempore opulenti & diuites è propinorum malis impium sibi lucrum parant) pauper quidam diuitem accedens, quia precio nõ poterat, precibus ac lachrymis exiguum quid frumenti sibi comparare studebat. Sed diues cum iurgio, vt fieri solet, hominem repellens inanem dimisit. Qui ad Spiridionem tanquam sacram anchoram confugiens, inopiæ suæ malum explicauit. Antistes eius misertus, diuino veluti afflatus spiritu: Estò, inquit, bono & securò anirao. Crastina enim die tua quidem domus bonis abundabit: diuitis verò vacua apparebit. Abijt ille parua aut nulla, vt existimabat, spe subleuandæ miseræ accepta. Sed

Claret spiritu prophético.

Vide admirabile Dei iudicium in diuitem in humanum.

Non multò post quidam viri sancti amicus propter virtutis studium, quo exellebat, per calumniam in crimen vocatus, & à Præsìde cõdatus capite. Cumque ad supplicium raperetur, Spiridion hominem liberaturus, ponè subsecutus est. Erat hyems sæuissima: & torrens quidam inundans, viro sancto trans-

*S. Spiridion
cogit fluuiū
sibi praeberere
iter, & libe-
rat innoxium
capite dam-
natum.*

sto transmittendus erat, Cū autem nauicula
deesset, Spiridion fide armatus, nē amicus pro-
pter moram periculum subiret, sta, inquit ad
fluuium, & Christi famulis transicum praebe.
Dicitu mirum: Fluuius iter praebens, cessit viri
imperio; quo miraculo Praeses stupore pariter
& timore correptus, repente solutum à vincu-
lis amicum restituit.

Sed vt ostendamus quanto vir sanctus fidei
ardore flagarit, non erit abs re pulcherrimū
illius facinus in Nicæno Concilio editum ex-
plicare. Cū enim Constantini Imperatoris
permisso & Peripatetici quidam philosophi
Synodo interessēt, & inter eos vn^o subdola ra-
tiocinandi arte praestantissimus, Orthodoxo-
rum patrum argumenta eluderet, fideique vim sua
dicendi copia euaderet, Spiridion summæ sim-
plicitatis vir, qui nihil praeter Christum, eum-
que Crucifixum sciebat, cū cerneret Philo-
sophum sophismatibus se iactantem, & quasi
parta iam de Orthodoxis Patribus pro Aria-
nis victoria, temerè exultantem, & ore sacri-
lego Christo proscindentem, zelo Christianae
fidei inflammatus, vltimam cum eo disputa-
tionem subire postulauit. Trepidabant Ortho-
doxi, imò prohibebant, ne antiqua simplicita-
tis vir, & Graecarum disciplinarum professor
ignarus cum sophista cōgrederetur. Ipse autem
intrepidè hominem compellans, exposita ver-
bis simplicissimis fidei suae ratione: Dic, in-
quit, an non haec ita tibi se habere videntur?
Res admiratione digna, & miraculi plena.
Philosophus illè repente obstupescens: Cre-
do inquit, ita se habere: & gratijs illi actis, quòd
vir-

I. Corint. 2.

*S. Spiridion
congruitur
et sophista.*

*Vide stupen-
dam vim
sermonum
beati spiri.*

virtute verborum eius ad fidei cognitionē venisset, non modò eadem cum pio & simplici sene sentijt, sed alios etiam modis omnibus ad eandem fidei doctrinam pertraxit. Attulit ea res incredibile Orthodoxis patribus gaudiū, cum summa admiratione cōiunctum: & Ariani perfidiæ interitum, tātumque pudorem, ut hinc indè dilapsi Spiridionis congressum vehementer formidarent.

Dum hæc aguntur, domum reuersus Spiridion offendit filiam suam florenti ætate virginem, è vita hæc caduca ad immortalem migrasse. Quam cū æquo animo sepulturæ mandasset, accessit matrona quædam, depositum quoddam filix traditum repetitura. Considerat illa hoc ipsum sub terra, ne fortè oculis aliorum expositum, furto pateret. Porro Spiridion horum omnium ignarus matronam ut poterat verbis solabatur. At illa flens eiulansque capillos vellebat, & miseram se tertio quoque verbo clamabat. Tum verò misericordia motus, cursim ad filix sepulchrum abiit: eamque de nomine vocans: Dic, inquit, vbi est depositum tuæ fidei à pia hac matrona cōmissum? Et illa tanquàm è molli somno suscitata, patri respondens locum designavit. Tum pater: Dormi, inquit, filia, donec communis dominus te cum omnibus communiter excitauerit.

Ut autem eius gratia & virtus Antiochenis quoque innotesceret, Constantius qui magno Constantino in Orientis imperio successerat, & Antiochiam ob expeditionem aduersus Persas parandam se cōtulerat, in morbum inci-

Antè episcopatum obiit eius vxor, cuius hæc fuit filia.

Obserua stupendum miraculum.

Hæc Baron. Annal. Tom. 3 anno Christi 338.

incidit, vlcere incurabili diuinitus, v. duratur, immisso: vt à qua deflectere videbatur, fauens Eusebianis, pietatem ardentius coleret: & sollicitius custodiret. Quem quonam modo magnus ille Spiridion ad bonam valetudinem reuocauerit, nō erit abs re fufius explicare. Cū igitur morbo oppressus salutem suam à medicis in dubium vocari cerneret, quod reliquum erat, ad opem diuinam supplex cōfugit. Cūque intensius precibus incumberet, noctu secundū quietem, angelus ei multitudinem episcoporum exhibuit; & inter eos, duos aliorum duces & præsides ei ostendit, qui morbi curationem facillè præstarent. Ea visione exhilaratus Imperator, cunctos Romani Imperij antistites per literas euocauit. Sed cum in ijs, quos per visionem agnouerat, minimè conspiceret, Spiridionem è Cypro accersit. Ille diuino spiritu cuncta edoctus, assumpto secum Triphyllio, (priuato tunc temporis adhuc viro, sed à Deo ad summi sacerdotij dignitatem destinato) in regiam venit; vili admodum indutus habitu; manu virgam ex palma, tenens. Pendebat ex collo vasculum fictile: & vt verbo dicam, toto corporis habitu contempti hominis speciem præ se ferebat. Itaque regiam ingredientem quidam irridens, & indecorum esse arbitrās, tam abiecta specie virum regiam intrare, sacræ illius maxillæ impudenter sanè colaphum infregit. Tulit id non modò patienter vir sanctus, sed & alteram, prompto ad patientium animo, percussori exhibuit. Quæ res insolentem illum tanto pudore affecit, vt repente ei supplex fieret, & inconsideratè audaciz

*Constantij
Imperatoris;
visio.*

*Vide summā
S. Spiridionis
humilitatem.*

*Spiridion in
regia malè
habitus.*

cia: veniam peteret:quam & libens concessit,
& hominem paternè instruxit,vt ab inferenda
iniuria sese contineret. Quo factum est vt à
viris principibus in honore haberetur: qui eū
summa cum reuerentia ad Imperatorem de-
duxerunt.

Imperator verò ex excelso tribunali veniē-
tem conspiciens,cum eundē quem in visione
curatorē suū fore acceperat, esse cognosceret
statim è folio profiliens, posthabito fastu re-
gio atque splendore,demisso corporis habitu
eum veneratus est:captansque omni humilita-
te eius beneuolentiam,certum medicamentū
expectabat. Nec frustratus est diutius spe sua
& expectatione:nam simulac vir sanctus manu
sua caput illius tetigit,fugato morbo,integrè
conualuit. Quæ res non potuit non Imperato-
ri & cunctis principibus ingentem adferre læ-
titiā. Itaque tota die gaudio exultantes Spi-
ridionem omnes mirabantur,prædicabant,ve-
nerabantur. Constantius autem vt grati animi
significatiōe ostenderet,immēsum auri pon-
dus ei obtulit:quod ille cum multis fatigatus
precibus admittere cogeretur, vniuersum in
regia pauperibus distribuit. Monuit deindē
Imperatorem sui officij, hortatusque est vt be-
nignè faciendi disciplinam coleret: qui cun-
cta se facturum promisit, atque re ipsa præsti-
tit. Indignum verò & absurdum esse statuens,
eos qui Regi immortalī perpetuò deseruiunt,
Regi mortali vectigalia soluere: Sacerdotibus
& Diaconis primus lege immunitatem decre-
uit.

Hiscē patratīs cūm è regia domum pergeret,
obuiam

*En quanta
cum reuerē-
tia & hono-
re eum exci-
piat Impera-
tor egrotās,*

*Eundem sā-
nat, vir san-
ctus.*

*Constantium
Imperator
Ecclesiasti-
cos statuis
immunes
esse.*

obuiam ei mulier barbara & Græcæ lingue imperita procedit: quæ defunctum in vlnis ferens filiū multis lachrymis & miserando valdè eiulatu proli suæ vitam à Spiridione precabatur. At Spiridion, quâquam mulieris vicem doleret, rei tamen magnitudine deterritus abnuebat. Aderat illi Artemidotus diaconus: qui pontificem blandè ac leniter compellans: Domine, inquit, quid dubitas Christum, vitæ datorem inuocare, à quo in omnibus te exauditū constar; alioqui si per te salutem obtinuit Imperator, & hæc repulsam patitur, pauperes & inglorij despectui tibi esse videbūtur. Hisce ad opem miseræ mulierculæ ferendam motus, confestim in preces incubuit, fusiſque lachrymis mox defunctus vocem in ploratum emitere cœpit. Quo beneficio tam immoderata mater perfusa est lætitia, vt præ gaudio animâ exhalaret. Sed propè aderat magn⁹ Spiridion; qui fixis in terram genibus, & vbertim fletibus faciem rigans, eam quoque pari virtute ad vitam reuocauit.

*Excitat moy
tuum.*

*Item matrē
eius admira
biliter.*

*Lib. descri
ptoribus. Ec
clesiast. in
Triphyl.
Marc. 2.*

Fuit porrò hic sacer antistes ecclesiasticæ antiquitatis tenacissimus, custosque paternarum traditionum: prorsus vt nec vnus voculæ mutatione passus sit eam quauis occasione labefactari. Vndè cum aliquandò Triphylum postea Ledrensis in Cypro episcopum, virum (vt testatur Hieronymus) omnium suæ ætatis eloquentissimum in Synodo orantem audiret, & locum illum Marci Euāgelistæ citaret, Tolle grabatum tuum & ambula: & loco *καταλύματα* quod habet textus, dixisset *σκιμαδίου*; id est,

id est, lectum humilem : assurgens Spiridion: *s. Spiridion*
 Tunè, inquit, melior es illo, qui τὸν χαββατον, *videt arca-*
 dixit, ut eius verbis uti dedigneris? Quod cum *nas Triphyl-*
 dixisset, exiit è sede sacerdotali, populo in- *lij coguatio-*
 spectante: atque hoc modo Triphyllium elo- *nes.*
 quentia se arroganter efferentem, ad mode-
 stiam erudiuit: nam satis in se habuit auctori-
 tatis ad pudorem alteri incutiendum: quippè
 cum & veneratione dignus esset, & rerum ad-
 mirabiliter gestarum gloria maximè nobilita-
 tus: quin etiam cum eum & ætate anteciret &
 dignitate sacerdotali.

Cæterùm ut innumera alia, quibus in vita
 claruit, miracula prætermitamus; tantæ apud
 omnes existimationis & auctoritatis fuit, licet *Hæc ex Ba-*
 sublimiores illas Philosophorum disciplinas *ron Annal.*
 nè extremis quidem labris gustasset, ut memo- *tom 3 fol.*
 ratus Triphyllius, qui diu Beryti ius civile *250. quibus*
 professus erat, admiratus viri egregiæ vitæ in- *eadem ex So-*
 stitutionem, miraculorum virtute mirificè il- *zomeno ha-*
 lustratam, eo licet homine agresti & custode *bet. lib. 1. C.*
 outum, uti voluerit præceptore: magnam sibi *11. Nice-*
 inde gloriam comparans, quod Spiridionis di- *phor lib. 2.*
 scipulus effectus esset. *cap. 42.*

Et hoc quidem modo vir sanctissimus pru- *Moritur fe-*
 dentia pariter & simplicitate admirandus vi- *liciter.*
 tam instituit, plenusque dierum & bono-
 rum operum ad cælos migravit: ab o-
 bicu quidem eximijs quoque co-
 ruscans miraculis.

(.·)

CERTA